

165

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 grudnia 1977 r.

w sprawie kwot wynagrodzenia za pracę wolnych od potrąceń z innych tytułów niż świadczenia alimentacyjne.

Na podstawie art. 87 § 6 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wolna od potrąceń jest kwota wynagrodzenia za pracę w wysokości:

- 1) najniższego dopuszczalnego wynagrodzenia zasadniczego określonego w stawkach miesięcznych dla pracowników zatrudnionych w ujętych zakładach pracy w pełnym wymiarze czasu pracy — przy potrącaniu sum egzekwowanych na mocy tytułów wykonawczych na pokrycie należności innych niż świadczenia alimentacyjne,
- 2) 75% wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1 — przy potrącaniu zaliczek pieniężnych udzielonych pracownikowi,
- 3) 90% wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1 — przy potrącaniu kar pieniężnych przewidzianych w art. 108 Kodeksu pracy.

2. Jeżeli pracownik jest zatrudniony w niepełnym wymiarze czasu pracy, kwoty określone w ust. 1 ulegają zmniejszeniu proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy.

3. Przy potrącaniu sum egzekwowanych na mocy tytułów wykonawczych (ust. 1 pkt 1) wynagrodzenie pracownika zatrudnionego w więcej niż w jednym zakładzie pracy podlega zsumowaniu w celu określenia kwoty wolnej od potrąceń.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 września 1974 r. w sprawie kwot wynagrodzenia za pracę wolnych od potrąceń z innych tytułów niż świadczenia alimentacyjne (Dz. U. Nr 37, poz. 217).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1978 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

166

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 grudnia 1977 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin.

Na podstawie art. 5 ust. 3, art. 29 ust. 3, art. 42, art. 59 oraz art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 27 października 1977 r. o zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin (Dz. U. Nr 32, poz. 140) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej nabywające produkty rolne od rolników oraz od zespołów rolników indywidualnych, zwanych dalej „zespołami”, są obowiązane wystawiać dowody sprzedaży tych produktów. Przez produkty rolne rozumie się produkty uzyskane bezpośrednio z gospodarstwa rolnego, ogrodniczego lub holiwanego oraz przetwory tych produktów.

2. Dowód sprzedaży produktów rolnych wystawiony rolnikowi powinien zawierać imię i nazwisko rolnika prowadzącego gospodarstwo rolne, datę sprzedaży oraz adres rolnika, gminę, na której terenie położone jest gospodarstwo rolnika, i wartość sprzedanych produktów rolnych. Przez wartość sprzedanych produktów rolnych rozumie się ich wartość obliczoną według obowiązujących cen, zwiększoną o przysługujące rolnikowi premie i dopłaty oraz mniejszą o ewentualne potrącenia z tytułu obniżonej jakości tych produktów.

3. Dowód sprzedaży produktów rolnych wystawiony zespołowi powinien zawierać imię i nazwisko upoważnione-

go członka zespołu, jego adres, wartość sprzedanych produktów rolnych oraz datę sprzedaży.

4. Jeżeli jednostka gospodarki uspołecznionej nabywa produkty rolne od rolnika lub zespołu w ramach umów kooperacyjnych, wartość nabytych produktów rolnych zmniejsza się o wartość produktów dostarczonych w ramach umów kooperacyjnych na wykonanie zadań ustalonych tymi umowami.

§ 2. 1. Jeżeli zapłata za sprzedane produkty rolne dokonywana jest za pośrednictwem banku spółdzielczego, jednostka gospodarki uspołecznionej jest obowiązana zamieścić na zleceniu zapłaty dane, o których mowa w § 1 ust. 2 i 3.

2. Jeżeli zapłata za sprzedane produkty rolne dokonywana jest bezpośrednio lub za pośrednictwem poczty rolnikowi lub zespołowi, jednostka gospodarki uspołecznionej jest obowiązana niezwłocznie po dokonaniu zapłaty przesłać kopię imiennego dowodu sprzedaży bankowi spółdzielczemu, właściwemu według miejsca zamieszkania rolnika lub upoważnionego członka zespołu.

§ 3. 1. Ewidencję wartości produktów rolnych sprzedanych jednostkom gospodarki uspołecznionej prowadzą banki spółdzielcze.

2. Banki spółdzielcze na podstawie dowodów określonych w § 2 ewidencjonują wartość sprzedanych produktów rolnych odrębnie dla każdego rolnika prowadzącego gospodarstwo rolne lub dla zespołu.

§ 4. 1. Bank spółdzielczy ustala wartość produktów rolnych sprzedanych przez rolnika lub zespół jednostkom gospodarki uspołecznionej po upływie każdego roku, nie później niż do końca marca.

2. Wartość produktów rolnych sprzedanych przez zespół podlega zaliczeniu na rzecz poszczególnych jego członków na podstawie ich pisemnego oświadczenia, złożonego w banku spółdzielczym w terminie nie przekraczającym 3 miesięcy od dnia zarejestrowania zespołu. W razie niezłożenia oświadczenia bank dokonuje podziału wartości produktów między członków zespołu w równych częściach.

3. Jeżeli wartość produktów rolnych sprzedanych przez zespół nie przekracza w danym roku 15.000 zł na każdego członka zespołu, nie zalicza się tego roku żadnemu z członków zespołu do okresu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lub art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 października 1977 r. o zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin (Dz. U. Nr 32, poz. 140), zwanej dalej „ustawą”.

4. Jeżeli udział członków zespołu w wytwarzaniu produktów rolnych ulega istotnym zmianom, członkowie zespołu składają nowe oświadczenie o zasadach podziału produktów rolnych sprzedanych jednostkom gospodarki uspołecznionej w terminie określonym w ust. 1.

5. Przepisy ust. 2—4 stosuje się odpowiednio w razie wspólnego prowadzenia przez rolników gospodarstwa rolnego będącego przedmiotem współwłasności lub współposiadania.

§ 5. Bank spółdzielczy, po ustaleniu wartości produktów rolnych sprzedanych przez rolnika jednostkom gospodarki uspołecznionej w danym roku, uzgadnia ją z rolnikiem i dokonuje odpowiedniego wpisu w ewidencji sprzedanych produktów rolnych oraz w książeczce ewidencji sprzedanych produktów wystawionej rolnikowi przez bank, zwanej dalej „książeczką sprzedaży”.

§ 6. 1. Jeżeli wartość sprzedanych przez rolnika produktów rolnych budzi wątpliwości, czy zostały wytworzone w jego gospodarstwie rolnym, naczelnik gminy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego może w drodze decyzji określić wartość produktów, która będzie przyjęta przy ustalaniu prawa do zaopatrzenia emerytalnego i jego wysokości.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, nie może być wydana później niż w terminie trzech miesięcy od ustalenia wartości sprzedanych produktów rolnych.

3. Ustalenia zawarte w decyzji, o której mowa w ust. 1, stanowią podstawę do dokonania odpowiedniego wpisu w ewidencji sprzedanych produktów rolnych oraz w książeczce sprzedaży.

§ 7. 1. Obniżenie wartości sprzedanych w danym roku produktów rolnych uważa się za niezawinione przez rolnika lub zespół — w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 5 ust. 1 ustawy — jeżeli nastąpiło wskutek klęski żywiołowej, wypadku losowego lub spowodowane zostało zmianą kierunku produkcji związanej ze specjalizacją bądź kooperacją, wywłaszczeniem albo innymi czynnościami organów państwowych podjętymi z urzędu.

2. Za znaczne obniżenie wartości produkcji rolnej — w rozumieniu art. 5 ust. 1 ustawy — uważa się obniżenie wartości sprzedanych produktów rolnych, wynoszące co najmniej 25% w stosunku do roku poprzedzającego.

3. Obniżenie wartości przekazywanego gospodarstwa rolnego uważa się za niezawinione przez rolnika — w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy — jeżeli nastąpiło z przyczyn wymienionych w ust. 1.

§ 8. Decyzję w sprawach, o których mowa w § 7, podejmuje naczelnik gminy na wniosek rolnika lub zespołu, jeżeli chodzi o ustalenie okoliczności, o których mowa w § 7 ust. 1 i 2, rolnik lub zespół powinni zgłosić wniosek nie później niż w ciągu jednego miesiąca od dokonania przez bank spółdzielczy wpisu w książeczce sprzedaży wartości sprzedanych produktów rolnych w danym roku.

§ 9. O każdym wypadku przy pracy w gospodarstwie rolnym poszkodowany, członek jego rodziny lub soltys jest obowiązany bezzwłocznie zawiadomić naczelnika gminy.

§ 10. 1. Po uzyskaniu wiadomości o wypadku przy pracy w gospodarstwie rolnym naczelnik gminy bezzwłocznie ustala okoliczności i przyczyny wypadku oraz sporządza kartę wypadku na podstawie dokonanych ustaleń.

2. Przy ustalaniu okoliczności i przyczyn wypadku należy wykorzystać informacje zakładów społecznej służby zdrowia, zeznania świadków oraz materiały organów Milicji Obywatelskiej dotyczące okoliczności wypadku.

§ 11. 1. Karta wypadku powinna zawierać:

- 1) dane osobowe poszkodowanego,
- 2) datę wypadku, opis okoliczności wypadku, jego przebieg i przyczynę,
- 3) stwierdzenie, na podstawie jakich dowodów sporządzono kartę wypadku,
- 4) datę sporządzenia karty wypadku,
- 5) podpis osoby sporządzającej kartę wypadku.

2. Jeżeli z okoliczności sprawy wynika, że:

- 1) wypadek nie nastąpił przy pracy w gospodarstwie rolnym,
 - 2) wyłączną przyczyną wypadku było naruszenie przez poszkodowanego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa,
 - 3) do wypadku przyczynił się w znacznym stopniu sam poszkodowany będąc w stanie nietrzeźwym,
- należy to zaznaczyć i uzasadnić w karcie wypadku.

3. Kartę wypadku sporządza się w trzech egzemplarzach, z których dwa doręcza się poszkodowanemu lub członkowi jego rodziny, a jeden przechowuje się w aktach poszkodowany ma prawo wglądu do całości akt.

§ 12. 1. Decyzję stwierdzającą istnienie choroby zawodowej wydaje właściwy państwowy inspektor sanitarny

2. Podejrzanie o chorobę zawodową powinno być zgłoszone na piśmie do państwowego inspektora sanitarnego przez:

- 1) zakład społecznej służby zdrowia, jeżeli przeprowadzone badania lub dokonane oględziny uzasadniają podejrzenie o chorobę zawodową,
- 2) lekarza (lekarza dentystę), który przy wykonywaniu zawodu poza zakładami społecznej służby zdrowia powziął podejrzenie o chorobę zawodową,

3) lekarza weterynarii, który przy wykonywaniu zawodu stwierdził u rolnika stykającego się ze zwierzętami chorymi na chorobę zakaźną objawy mogące nasuwać podejrzenie o chorobę zawodową.

§ 13. 1. Państwowy inspektor sanitarny wydaje decyzję o stwierdzeniu choroby zawodowej na podstawie rozpoznania właściwej jednostki społecznej służby zdrowia.

2. Rozpoznanie choroby zawodowej dokonują zakłady społecznej służby zdrowia sprawujące specjalistyczną opiekę zdrowotną na podstawie odpowiednich badań oraz przeprowadzonego w miarę potrzeby wywiadu środowiskowego co do warunków pracy.

§ 14. Państwowi inspektorzy sanitarni prowadzą rejestr chorób zawodowych stwierdzonych na obszarze objętym zakresem ich działania.

§ 15. W nie unormowanych w rozporządzeniu sprawach dotyczących stwierdzenia chorób zawodowych stosuje się przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1974 r. w sprawie chorób zawodowych (Dz. U. Nr 45, poz. 271).

§ 16. 1. Świadczenie z tytułu wypadku przy pracy w gospodarstwie rolnym oraz z tytułu choroby zawodowej przyznaje oraz wypłaca właściwy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na wniosek poszkodowanego, a w razie jego śmierci — na wniosek członków rodziny uprawnionych do tych świadczeń.

2. Właściwy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ustala prawo do świadczeń na podstawie:

- 1) karty wypadku przy pracy w gospodarstwie rolnym lub decyzji inspektora sanitarnego stwierdzającej chorobę zawodową,
- 2) ustalenia właściwych organów co do niezdolności do pracy, stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu i ich związku z wypadkiem przy pracy w gospodarstwie rolnym lub chorobą zawodową.

3. W razie wątpliwości co do ustaleń okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy w gospodarstwie rolnym, zawartych w karcie wypadku, oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przeprowadza postępowanie wyjaśniające.

§ 17. 1. Stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu oraz jego związek z wypadkiem przy pracy w gospodarstwie rolnym lub chorobą zawodową ustalają komisje lekarskie do spraw inwalidztwa i zatrudnienia. Komisje te ustalają również inwalidztwo oraz jego związek z wypadkiem przy pracy w gospodarstwie rolnym lub chorobą zawodową, a także związek śmierci z takim wypadkiem lub chorobą zawodową.

2. Czasową niezdolność do pracy oraz jej związek z wypadkiem przy pracy w gospodarstwie rolnym lub z chorobą zawodową stwierdza zakład społecznej służby zdrowia na podstawie karty wypadku przy pracy lub decyzji państwowego inspektora sanitarnego o stwierdzeniu choroby zawodowej.

§ 18. 1. Zasiłek chorobowy wypłaca się za okres niezdolności do pracy przypadający w ciągu 6 miesięcy od dnia wypadku przy pracy w gospodarstwie rolnym lub

stwierdzenia niezdolności do pracy spowodowanej chorobą zawodową.

2. Zasiłek chorobowy wynosi 50 zł za każdy dzień niezdolności do pracy.

§ 19. Świadczenia z tytułu wypadku przy pracy w gospodarstwie rolnym nie przysługują, jeżeli poszkodowany lub członekowie jego rodziny nie zawiadomili naczelnika gminy o wypadku w ciągu 6 miesięcy od dnia wypadku lub ustania przyczyn uniemożliwiających zawiadomienie o wypadku.

§ 20. Dysponentem funduszu emerytalnego rolników, zwanego dalej „funduszem”, jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

§ 21. W rocznym planie funduszu określa się:

- 1) środki finansowe niezbędne do pokrycia wydatków na zaopatrzenie emerytalne wraz z rentami, o których mowa w art. 71 ustawy, i na inne świadczenia pieniężne określone ustawą,
- 2) wysokość wpływów ze składek rolników,
- 3) wysokość dotacji z budżetu Państwa, niezbędnej do pokrycia wydatków na świadczenia pieniężne określone ustawą.

§ 22. W nie unormowanych w rozporządzeniu sprawach tworzenia i zarządzania funduszem stosuje się przepisy o funduszach celowych.

§ 23. 1. Podstawę wymiaru składki z gospodarstwa rolnego prowadzonego przez rolnika stanowi roczny przychód szacunkowy za dany rok podatkowy, ustalony według zasad stosowanych przy wymiarze podatku gruntowego.

2. Jeżeli rolnik zwiększył obszar prowadzonego gospodarstwa przez nabycie nieruchomości rolnej, obszaru tego nie uwzględnia się przy ustalaniu podstawy wymiaru składki w okresie pierwszych trzech lat.

§ 24. 1. Dla gospodarstw rolnych, w których skład wchodzi wyłącznie działki specjalne, podstawę wymiaru składki stanowi dochód szacunkowy.

2. Dla gospodarstw rolnych, w których skład wchodzi oprócz innych działek również działki specjalne, podstawę wymiaru stanowi dochód szacunkowy z działek specjalnych oraz przychód szacunkowy z pozostałego obszaru.

3. Rodzaj oraz rozmiary upraw roślin i produkcji zwierzęcej stanowiących działki specjalne, jak również normy dochodu szacunkowego z tych działek określa załącznik do rozporządzenia.

§ 25. Przy ustalaniu podstawy wymiaru składki nie uwzględnia się okresowych zwolnień od podatku gruntowego ani obniżek przychodu szacunkowego.

§ 26. 1. W razie wspólnego prowadzenia przez rolników gospodarstwa rolnego będącego przedmiotem współwłasności lub współposiadania wysokość składki ustala się odrębnie dla każdego rolnika według przypadającego mu udziału, zgodnie z oświadczeniem zainteresowanych rolników. W razie niezłożenia oświadczenia wysokość składki ustala się przyjmując równość udziałów.

2. Jeżeli grunty pozostają w posiadaniu zależnym rolnika, składkę płaci posiadacz zależny. Podstawę wymiaru składki ustala się na podstawie treści umowy zawartej na piśmie w sprawie posiadania gruntu.

§ 27. 1. Podstawę wymiaru składki oraz wysokość składki ustala w drodze decyzji naczelnik gminy.

2. Należność z tytułu składki pobiera się w trybie obowiązującym przy realizacji zobowiązań pieniężnych rolników wobec Państwa.

3. Odwołania od decyzji naczelnika gminy są rozstrzygane w trybie przewidzianym przy rozpatrywaniu odwołań w sprawach należności, o których mowa w ust. 2.

§ 28. Składka na fundusz z prowadzonego gospodarstwa wynosi:

- 1) 8,5% przychodu szacunkowego,
 - 2) 5,0% dochodu z działów specjalnych,
- nie mniej jednak niż 600 zł i nie więcej niż 24 000 zł rocznie.

§ 29. Składkę za okres od dnia 1 lipca 1977 r. do dnia 31 grudnia 1977 r. pobiera się w sześciu równych ratach w terminach płatności składki należnej za rok 1978 i za pierwsze półrocze 1979 r.

§ 30. Zwrot składek przysługuje rolnikowi, który nie nabył prawa do emerytury lub renty inwalidzkiej wskutek:

- 1) niespełnienia warunku wytwarzania i sprzedaży produktów rolnych o wartości co najmniej 15 tys. zł rocznie przez okres wymagany przez ustawę do nabycia tych świadczeń bądź
- 2) przekazania gospodarstwa rolnego, którego wartość uległa obniżeniu w okresie ostatnich 5 lat prowadzenia gospodarstwa.

§ 31. 1. Zwrotu składek dokonuje się na rzecz obojga małżonków, choćby składkę opłacał jeden z nich.

2. Prawo do zwrotu składek nie przysługuje małżonkowi, który przez ostatnie 5 lat przed przekazaniem gospodarstwa rolnego następcy nie pracował w tym gospodarstwie i nie pozostawał z rolnikiem prowadzącym to gospodarstwo we wspólnym gospodarstwie domowym; w tym wypadku drugiemu małżonkowi przysługuje zwrot składek w pełnej wysokości.

3. Na wniosek jednego z małżonków uprawnionych do zwrotu składek kwota comiesięcznej wypłaty z tego tytułu podlega podziałowi na równe części płatne do rąk każdego z małżonków.

4. W razie śmierci jednego z małżonków pozostała do zwrotu składka wypłaca się w pełnej wysokości drugiemu małżonkowi, chyba że zachodzą okoliczności określone w ust. 2.

§ 32. 1. Zwrotu składek dokonuje właściwy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na podstawie zaświadczenia naczelnika gminy, stwierdzającego wysokość opłaconych składek.

2. Spory co do wysokości kwoty składek podlegających zwrotowi rozstrzygane są w trybie, o którym mowa w § 27 ust. 3.

§ 33. Dodatek z tytułu odznaczenia państwowego oblicza się od kwoty emerytury lub renty, bez uwzględnienia innych dodatków przewidzianych w art. 12 ustawy.

§ 34. Jeżeli emerytura lub renta ulega podziałowi między małżonków:

- 1) dodatek z tytułu odznaczenia państwowego wypłaca się małżonkowi mającemu to odznaczenie; jeżeli odznaczenie mają oboje małżonkowie, każdemu z nich wypłaca się dodatek obliczony od przysługującej mu części emerytury lub renty,
- 2) dodatek z tytułu inwalidztwa I grupy lub osiągnięcia wieku 80 lat wypłaca się małżonkowi uprawnionemu do takiego dodatku; jeżeli do dodatku takiego uprawnieni są oboje małżonkowie, wypłaca się go każdemu z małżonków,
- 3) dodatki rodzinne oraz dodatki na inne osoby utrzymywane przez emeryta lub rencistę wypłaca się małżonkowi, na którego utrzymaniu pozostają te osoby.

§ 35. 1. Potrącenia z emerytury lub renty zaległych składek oraz zaległych podatków i opłat na podstawie art. 21 ustawy dokonuje właściwy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przez zmniejszenie należnych świadczeń o kwotę nie przekraczającą 20% — aż do wyczerpania kwoty zaległości.

2. Właściwy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dokonuje potrąceń, o których mowa w ust. 1, na podstawie zaświadczenia naczelnika gminy, stwierdzającego wysokość zaległych składek oraz podatków i opłat.

§ 36. Jeżeli rolnik jest współwłaścicielem lub współposiadaczem gospodarstwa rolnego albo ma udział we wspólnocie gruntowej, przekazaniu podlegają te udziały.

§ 37. Następcą rolnika powinna być osoba, która daje gwarancję należytego prowadzenia gospodarstwa rolnego.

§ 38. 1. Przejęciu przez następcę podlegają kredyty bankowe, niezależnie od formy dotychczasowego ich zabezpieczenia.

2. Do zobowiązań przejmowanych przez następcę, o których mowa w art. 48 ust. 1 ustawy, nie zalicza się kredytów bankowych zaciągniętych na cele konsumpcyjne.

§ 39. 1. Jeżeli rolnik zatrzymał własność budynków, a jego zobowiązania z tytułu zaciągniętych kredytów przekraczają wartość przejętej przez Państwo nieruchomości, spłata kredytów nie znajdujących pokrycia ulega zawieszaniu.

2. Zawieszane kredyty podlegają umorzeniu, gdy budynki stosownie do art. 51 ust. 3 ustawy przejęte zostaną na własność Państwa.

3. W razie sprzedaży przez rolnika budynków i skorzystania przez Państwo z prawa pierwokupu na podstawie art. 51 ust. 4 ustawy zawieszane kredyty podlegają pokryciu z kwot przypadających do wypłaty.

4. Przeniesienie własności budynków może nastąpić jedynie z równoczesnym zobowiązaniem się przez nabywcę do przejęcia zawieszonych należności.

5. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio przy zamianie budynków.

§ 40. 1. Jeżeli przejęte przez Państwo nieruchomości były obciążone prawami na rzecz osób trzecich, sąd rejonowy właściwy ze względu na miejsce położenia nieruchomości sporządza na wniosek naczelnika gminy plan podzia-

lu sumy należności pozostającej po potrąceniu należności Państwa i innych jednostek gospodarki uspołecznionej związanych z nieruchomościami między osoby, na których rzecz obciążenia te zostały ustanowione, chyba że osoby te wyrażą zgodę na wypłacenie należności właścicielowi nieruchomości.

2. Przy sporządzaniu planu podziału sąd stosuje odpowiednio przepisy o podziale sumy uzyskanej przez egzekucję z nieruchomości.

§ 41. 1. Wypłaty należności za nieruchomości nabyte przez Państwo dokonuje bank spółdzielczy w ratach miesięcznych po 5 tys. zł. Oprocentowanie nie spłaconej należności ustala się w wysokości oprocentowania wkładów oszczędnościowych płatnych na każde żądanie.

2. Na wniosek osoby uprawnionej bank spółdzielczy dokonuje wypłaty należności lub jej części przed terminem, jeżeli należność zostanie przez uprawnionego przeznaczona na:

- 1) nabycie działki budowlanej lub siedliskowej,
- 2) nabycie lub budowę domu jednorodzinnego,
- 3) nabycie lub budowę warsztatu rzemieślniczego albo na nakłady związane z podjęciem działalności usługowej,
- 4) opłacenie usług budowlanych lub rolniczych,
- 5) wkład do spółdzielni budownictwa mieszkaniowego lub nabycie mieszkania,
- 6) nakłady na inwestycje w gospodarstwie rolnym,
- 7) nabycie innej nieruchomości rolnej i jej zagospodarowanie.

3. Wypłata należności nie może przekraczać kwoty niezbędnej do pokrycia wydatków, o których mowa w ust. 2.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się odpowiednio do wypłaty należności za budynki nabyte przez państwo w trybie przepisów o pierwokupie, w wypadkach, o których mowa w art. 51 ust. 4 ustawy.

§ 42. Wojewodowie sprawują nadzór nad realizacją przez naczelników gmin zadań wynikających z ustawy, ze szczególnym uwzględnieniem zgodności podejmowanych działań ze społecznymi i gospodarczymi założeniami ustawy.

§ 43. Ministrowie Rolnictwa, Pracy, Plac i Spraw Socjalnych, Finansów oraz Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska, w terminie trzech lat od dnia wejścia w życie ustawy, przedstawiają Radzie Ministrów ocenę realizacji przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin.

§ 44. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa:

- 1) o naczelniku gminy, rozumie się przez to również inne terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego,
- 2) o wojewodzie, rozumie się przez to również prezydentów miast stopnia wojewódzkiego.

§ 45. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1978 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 1977 r. (poz. 166).

WYKAZ

norm szacunkowych dochodu z uprawy roślin i produkcji zwierzęcej

Lp.	Rodzaj uprawy i produkcji	Jednostka powierzchni upraw i produkcji	Roczna suma dochodu szacunkowego w zł
1	Warzywa w uprawie gruntowej i nasiennictwo warzyw powyżej 0,25 ha (z wyjątkiem kapusty, marchwi i buraków ćwikłowych)	ar	250
2	Róże w uprawie gruntowej (kwiaty i szkółki) — powyżej 0,25 ha	ar	1.000
3	Inne kwiaty w uprawie gruntowej — powyżej 0,25 ha	ar	750
4	Nasiennictwo kwiatów — powyżej 0,25 ha	ar	500
5	Krzewy owocowe (agrest, porzeczka) powyżej 3 lat oraz truskawki, poziomki i maliny — powyżej 0,25 ha	ar	200
6	Szkółki drzew i krzewów ozdobnych — powyżej 0,5 ha	ar	1.000
7	Sady — powyżej 0,5 ha i 7 lat	ar	350
8	Kwiaty w szklarniach ogrzewanych	m ² pow. ogółem	450
9	Warzywa w szklarniach ogrzewanych	m ² pow. ogółem	200

Lp.	Rodzaj uprawy i produkcji	Jednostka powierzchni upraw i produkcji	Roczna suma dochodu szacunkowego w zł
10	Uprawy w tunelach foliowych ogrzewczych: a) kwiaty b) warzywa	m ² pow. ogółem	250
		m ² pow. ogółem	100
11	Uprawy w szklarniach i tunelach foliowych nie ogrzewanych	m ² pow. ogółem	100
12	Uprawy w inspektach ogrzewanych i zimnych (belgijkach)	m ² pow. ogółem	100
13	Pieczarki i ich grzybnie	m ² pow. upraw	200
14	Młody drób rzeźny (brojlery) a) kurczęta b) kaczki czterotygodniowe c) kaczki ośmioletniowe d) indyki	sztuka	3
		sztuka	3
		sztuka	6
		sztuka	8
15	Fermy drobiu a) kury — nioski b) kaczki, gęsi, indyki — nioski	sztuka	70
		sztuka	100
16	Zwierzęta futerkowe a) lisy — liczba samic stada podstawowego — powyżej 10 sztuk b) norki tchórzofretki — liczba samic stada podstawowego — powyżej 20 sztuk c) nutrie — liczba samic stada podstawowego — powyżej 50 sztuk, króliki — powyżej 100 sztuk	sztuka	2.000
		sztuka	1.000
		sztuka	700

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
 Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powińska 69/71
 00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w. 608 i 42-14-78.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
 w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.